

بیانات در دیدار دست‌اندرکاران برگزاری انتخابات - 30 دی / 1394

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)
و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين.

خیلی خوش‌آمدید برادران و خواهران عزیز! این اجتماع صمیمی و گرم و متشکل از زحمت‌کشان در یک امر بسیار مهم، حقیقتاً اجتماع مبارکی است. امیدواریم ان‌شاءالله خداوند متعال با نظر لطف و رحمت به همه‌ی شما، به یکایک شما توجه بفرماید و شما را در این کار بزرگی که بر عهده دارید و در این دل‌گفته‌های جناب آقای جنتی هم تا حدودی ظاهر بود، مورد تأیید و لطف خودش ان‌شاءالله قرار بدهد. ولادت حضرت عسکری را تبریک عرض میکنم؛ پدر بزرگوار ولیمان و امامان و سید و سالارمان (ارواحنا فداه). ورود به آستانه‌ی ماه بهمن را هم تبریک عرض میکنم؛ ماه افتخار، ماه تحوّل عظیم تاریخ ملت ایران، ماه حوادث بزرگ که ان‌شاءالله خودمان را شایسته‌ی آن کنیم که به این ماه و به حوادث آن ببالیم و افتخار کنیم.

دو سه کلمه در باب انتخابات عرض میکنم. خب، مطالبی را جناب آقای جنتی (حفظه‌الله تعالی و ادام‌الله وجوده و برکاته) و همچنین جناب آقای رحمانی‌فضلی، وزیر محترم و زحمت‌کش کشور بیان فرمودند؛ مطالب خوبی بود، همه‌ی مطالبی که فرمودند، مطالب دقیق و مهمی بود؛ بنده هم چند جمله‌ای عرض میکنم - حرفهایی قبلاً هم زده‌ایم، بعد هم اگر عمری باشد، باز فرصت هست و مطالبی را خواهیم گفت - چند کلمه هم اگر وقت باقی بود، درباره‌ی این مسئله‌ی اخیر، مسئله‌ی برجام و این توافق، عرض خواهم کرد.

در مورد انتخابات توجه کنیم که انتخابات یک رقابت است، یک مسابقه‌ی ملی است بین آحاد کشور؛ اگر این مسابقه خوب و سالم و قوی برگزار شد، در بین این تیمهای مختلف هر تیمی ببرد، افتخارش مال فدراسیون خواهد بود. این جوری است دیگر. وقتی تیمهای ورزشی خوب بازی کنند، چه تیم الف، چه تیم ب، چه تیم پ اگر برد، فدراسیون از بازی قوی و سالم اینها به خود میبالد. انتخابات هم همین جور است؛ اگر ملت ایران، خوب، قوی، جازم و عازم وارد میدان بشود و صندوقهای رأی را از رأی خود و عزم خود پُر کند، ایران خواهد بالید، جمهوری اسلامی خواهد بالید و افتخار خواهد کرد؛ حالا هر که ببرد، هر که ببازد. در واقع بُرد و باختی برای ملت وجود ندارد؛ ملت در هر صورت برنده است. این نکته‌ی اساسی در باب انتخابات است.

خب، رقابت سالم و مسابقه‌ی سالم چیست؟ رقابت سالم این است که همه خوب بازی کنند، همه خوب حرکت

کنند. شرط اول همین طور که عرض کردیم، شرکت همگان است؛ همه بیایند. بنده در صحبت قبلی هم این را به همه گفتم که آن کسانی که ممکن است نسبت به نظام جمهوری اسلامی هم حتی مسئله داشته باشند، نسبت به امنیت کشور که دیگر مسئله ندارند، نسبت به اقتدار کشور که دیگر مسئله ندارند. خوب، امروز این نظام، امنیت کشور را حفظ کرده است، پیشرفت کشور را تسریع کرده است، به این ملت عزت داده است؛ اینها که دیگر قابل انکار نیست، اینها را که دوست دارند؛ [پس] وارد این میدان بشوند برای عزت بخشیدن به ایران و ایرانی، برای استمرار امنیت ملی، برای تضمین پیشرفتی که بحمدالله از اول انقلاب شروع شده و تا امروز بی وقفه پیش رفته؛ برای اینها باید وارد بشوند. همه باید وارد بشوند. البته آن کسی که محض رضای خدا و برطبق وظیفه وارد میدان میشود، علاوه بر این خیرات، یک دستاورد دیگری هم دارد که بسیار عظیم است و آن دستاورد، رضای الهی است، رضای خدا است. این، شرط اول است: همه وارد بشوند و با نشاط وارد بشوند؛ و من به شما عرض بکنم که وارد هم میشوند. این ملتی که ما دیده‌ایم و این آگاهی و بصیرتی که این ملت از خود نشان داده، به فضل الهی، به اذن الهی، به توفیق الهی ان شاءالله ملت عزیزمان وارد خواهد شد.

یک عده‌ای کمین کرده‌اند که با عدم ورود مردم در عرصه‌ی انتخابات یا با تحریم انتخابات یا با سست کردن انتخابات - که حالا اشاره خواهم کرد - یک میچ‌گیری از نظام جمهوری اسلامی بکنند؛ یک عده‌ای کمین کرده‌اند. ملت در مقابل این کمین‌کرده‌های نابکار، کارآمدی خودش را نشان داده است، امروز هم نشان خواهد داد. این حرف اول من و مهم‌ترین حرف من در همه‌ی دوره‌های انتخابات بوده است، الان هم هست: شرکت همگانی و بانشاط مردم.

مسئله‌ی دوم که سلامت انتخابات و سلامت این رقابت را تأمین و تضمین میکند، این است که مردم با بصیرت، با فکر وارد بشوند و انسانهای صالح را انتخاب بکنند. آدمهایی را انتخاب بکنند که وقتی رفت در آن مسند نشست - حالا آن مسند هرچه باشد؛ چه مسند عضویت در مجلس خبرگان باشد یا در مجلس شورای اسلامی باشد یا ریاست جمهوری باشد - خودش را سپر بلای مشکلات کشور قرار بدهد، فانی در خدمات و مصالح و منافع عمومی مردم باشد، کشور را به دشمن نفروشد، مصالح کشور را برای رودربایستی با این و آن زیر پا نگذارد؛ باید این را انتخاب کنند. این میشود یک انتخابات خوب.

بله، بنده گفته‌ام و باز هم میگویم که آن کسانی که حتی نظام را قبول ندارند بیایند در انتخابات شرکت کنند، رأی بدهند، اما نه اینکه کسی که نظام را قبول ندارد، بخواهند مجلس بفرستند. هیچ‌جای دنیا چنین چیزی وجود ندارد که [وقتی] ما گفتیم آقا شما که نظام را قبول نداری بیا، بگویند خیلی خوب، پس اجازه بدهید من به کسی رأی بدهم که او هم نظام را قبول ندارد؛ این معنی ندارد. در هیچ‌جای دنیا در مراکز تصمیم‌گیری، آن کسی که اصل نظام کشور را قبول ندارد راه نمیدهند؛ [حتی] یک جاهایی با اندک تهمتی طرف را کنار میزنند. همین کشور آمریکا که امروز خودش را نماد آزادی و مانند اینها معرفی میکند و یک عده آدمهای ساده‌لوح هم قبول میکنند و ترویج میکنند، در آن

دورانی که جریان چپ در دنیا وجود داشت - اینها البته حالا مطرح نیست - اینها هرکسی را به اندک بیانی که نشان‌دهنده‌ی یک گرایش ضعیف به تفکرات اقتصادی سوسیالیستی مثلاً بود، با قاطعیت رد میکردند. کمونیست نبود، معتقد به کمونیسم هم نبود، معتقد به سوسیالیسم هم نبود، اما [اگر] یک رگه‌ی مختصری در مسائل اقتصادی نشان میداد، ردش میکردند؛ همین جایی که حالا اسم آزادی و اسم دموکراسی و مانند اینها را می‌آورند و به ما اعتراض میکنند که شما چرا شورای نگهبان دارید. بی‌حیاها! بنابراین اینکه ما مقید باشیم کسی برود در مجلس که نظام را، مصالح کشور را، ارزشهای اساسی کشور را تأیید نکند، تقویت کند، دنبال نکند، یک حق عمومی است. این هم در انتخابات و در سلامت انتخابات مؤثر است.

نکات دیگری هم وجود دارد: همه به قانون تمکین کنند. من خیلی خوشم آمد که دیدم آقایان محترم، هم جناب آقای جنتی (حفظه الله)، هم جناب آقای رحمانی‌فضلی، روی مسئله‌ی قانون‌گرایی تکیه کردند؛ این توصیه‌ی همیشگی ما است. بنده همیشه به دست‌اندرکاران ذی‌ربط در قضیه‌ی انتخابات تأکیدم این است که می‌گویم پا را جای قرصی بگذارید؛ جای قرص، نقطه‌ی قانونی است؛ قانون. مرّ قانون را رعایت کنید.

به نهادهای قانونی اهانت نشود؛ این را توجه کنید. یک نهاد قانونی را که یک وظایفی دارد، نباید مورد افترا قرار بدهیم یا مورد اهانت قرار بدهیم. نهاد قانونی، نهاد قانونی است؛ نه اینکه اشتباه نمیکند؛ هر نهاد قانونی‌ای مثل همه‌ی آدمها، مثل این حقیر پُر از تقصیر و اشتباه ممکن است اشتباه کنیم اما این موجب نمیشود که ما یک نهاد قانونی را مورد اهانت قرار بدهیم، در انظار عمومی، در تبلیغاتمان، در حرفهای خودمان تخفیف کنیم؛ نه، این باب اگر باز شد، هرج و مرج خواهد شد. خب، سلیقه‌ی جنابعالی این است، به فلان نهاد قانونی بی‌احترامی میکنی، یکی دیگر سلیقه‌ی دیگری دارد، به آن نهاد قانونی‌ای که تو به آن وابسته هستی بی‌احترامی میکند؛ این خوب است؟ این باب را باز نکنند.

اذهان عمومی را مشوّش نکنند که آقا، معلوم نیست چه خواهد شد، نمیدانیم چه خواهد شد. این کار بسیار غلطی است؛ قبلاً هم من تذکر داده‌ام؛ بگذارید مردم همچنان که حق است، همچنان که واقع است، با شوق، با ذوق، با نشاط بروند به سمت انتخابات. تشویش افکار عمومی کار بسیار غلطی است؛ مردم را به انتخابات بدبین نکنند.

نامزدهای انتخاباتی به یکدیگر اهانت نکنند؛ خب، جنابعالی نامزد هستید، معتقدید که آدم صالحی هستید، آدم برجسته‌ای هستید؛ بسیار خوب، از خودتان هرچه میخواهید تعریف کنید بکنید اما به رقیبتان اهانت نکنید، به رقیبتان تهمت نزنید، از رقیبتان غیبت هم نکنید؛ تهمت و افترا یعنی نسبتی بدهید که واقعیت ندارد، [اما] غیبت

یعنی نسبتی بدهید که واقعیت دارد؛ غیبت هم نباید بکنید. بنابراین این هم یک وظیفه است و یک معیار است برای سلامت انتخابات. نمایندگان برونند آنچه را در وسعشان، در قدرتشان، در صلاحیتشان هست، برای مردم بیان کنند؛ مردم هم نگاه میکنند، خوششان می‌آید رأی میدهند، خوششان نمی‌آید رأی نمیدهند؛ این میشود [انتخابات] سالم.

وعده‌های غیر عملی ندهند؛ بعضی از نامزدها، وعده‌هایی به مردم میدهند که خودشان هم میدانند از دست آنها ساخته نیست؛ شما که نمیتوانی این وعده را عملی کنی، چرا به مردم وعده میدهی؟ چرا مردم را امیدوار میکنید به چیزی که میدانید نخواهد شد؟ گاهی وعده‌های غیر قانونی میدهند! [میگویند] فلان عمل را انجام میدهیم درحالی که میدانند آن عمل خلاف قانون است؛ یا خلاف قانون اساسی است، یا خلاف قانون عادی است؛ وعده‌های این جوری هم ندهند؛ شعارهای غیر قانونی ندهند. با مردم صادقانه باید برخورد کرد؛ همه‌ی ملت ما این جور هستند که صداقت را احساس میکنند، درک میکنند؛ وقتی ما غیر صادقانه برخورد کردیم، ممکن است کسانی یک لمحهای (۲) و لحظه‌ای به اشتباه دچار بشوند لکن بعد حقیقت معلوم خواهد شد؛ باید صادقانه با مردم رفتار کرد، صادقانه باید با مردم حرف زد. این جزو آداب حتمی انتخابات سالم است.

یک عادت هم در بعضی پیدا شده است که همین‌طور مدام تکرار میکنند «تندروها، تندروها»؛ خب بله، تندروی و کندروی - طرف افراط و تفریط - هر دو بد است، این معلوم است اما [اینکه] تندروی چیست، کندروی چیست، خط میانه کدام است، چیزهای خیلی واضح و روشنی نیست، جزو مسائل بین نیست، تبیین لازم دارد. چون برای ما خیلی زیاد خبر می‌آید؛ این روزنامه‌ها و مطبوعات گوناگون را هم آدم نگاه میکند، من میفهمم که بعضی وقتی میگویند تندروی، جریان حزب‌اللهی و مؤمن مورد نظرشان است؛ نه، جریان مؤمن را، جریان انقلابی را، جوانان حزب‌اللهی را متهم نکنید به تندروی؛ اینها همان کسانی هستند که با همه‌ی وجود، با همه‌ی اخلاص در میدان حاضرند، آنجایی هم که دفاع از مرزها لازم باشد، دفاع از هویت ملّی لازم باشد، مسئله‌ی جان دادن و خون دادن مطرح باشد، همینها هستند که به میدان می‌آیند. به صرف اینکه یک جایی یک قضیه‌ای واقع بشود که مورد قبول و تأیید نباشد، فوراً پای حزب‌اللهی‌ها را [وسط] بکشند، مثل قضیه‌ی سفارت عربستان که البته کار بسیار بدی بود، کار غلطی بود و هرکسی کرده باشد کار غلطی است؛ جماعت مؤمن را، جوانهای انقلابی را که هم انقلابی‌اند - چون بنده با این جوانها تا حدود زیادی و از دور و نزدیک انس دارم - هم خیلی اوقات عقلشان و فهمشان و تعقلشان هم از بعضی از بزرگ‌ترها خیلی بیشتر است، خوب میفهمند، خوب تحلیل میکنند، خوب مسائل را تشخیص میدهند و سینه‌چاک انقلابند، سینه‌چاک اسلامند، به این بهانه ما تضعیف کنیم که فلان قضیه در فلان جا اتفاق افتاده است که اتفاق بدی بوده! بله، سفارت عربستان که هیچ، در سفارت انگلیس هم که چند سال پیش، آن اتفاق افتاد، بنده بدم آمد؛ اصلاً هیچ قابل قبول نیست این جور عملیات؛ این عملیات بسیار بدی است، به ضرر کشور و به ضرر اسلام و به ضرر همه است؛ این را بهانه قرار ندهند برای اینکه جوانهای انقلابی ما را مورد تهاجم قرار بدهند؛ این هم یک مسئله است.

بنابراین انتخابات، همین‌طور که آقای جنتی درست فرمودند، یک نعمت بزرگ و یک فرصت بزرگ است؛ شکرگزاری لازم دارد این نعمت بزرگ؛ شکرگزاری‌اش به این است که همه‌ی ما در هر جا که هستیم، سعی کنیم این را خوب برگزار کنیم، سالم برگزار کنیم و نگذاریم با رفتارهای ما، با حرفهای ما، با بعضی از نسنجیده‌گویی‌هایی که گوشه‌وکنار انسان می‌شنود، این عمل بزرگ، این حرکت بزرگ، این افتخار بزرگ مشوّش و مُشوّه (۳) بشود؛ این را حواسمان باشد؛ حادثه‌ی بسیار بزرگی است.

شما هم دست‌اندرکار این کار بزرگ هستید؛ بدانید، بله، زحمات زیاد است، مشکلات زیاد است، توقعات زیاد است، گاهی اوقات تیرهای تهمت هم به طرف شماها - هر جا که هستید؛ چه در هیئت‌های اجرائی، چه در هیئت‌های نظارت؛ چه در وزارت کشور، چه در شورای نگهبان - سرازیر میشود؛ اینها هست لکن بدانید اجرتان پیش خدا خیلی زیاد است؛ چون کار، کار بزرگی است. چون به کار بزرگی اشتغال دارید، [اگر] ان‌شاءالله نیتتان الهی باشد، انجام وظیفه‌ی اسلامی و انقلابی باشد، اجرتان پیش خدای متعال بزرگ است؛ بنابراین از سختی این کار و از دشواری این راه واهمه نکنید و کار را با بهترین وجهی دنبال کنید. این راجع به انتخابات.

راجع به مسئله‌ی برجام؛ خب این هم حادثه‌ای بود، حادثه‌ی بزرگ و مهمی هم بود؛ حقاً و انصافاً هم زحمت کشیدند؛ نه اینکه حالا همه‌ی خواسته‌های ما برآورده شد؛ نه، امّا همان مقداری که از خواسته‌های جمهوری اسلامی برآورده شد، این برادران عزیز - وزیر محترم خارجه، هیئت مذاکره‌کننده، شخص رئیس‌جمهور محترم - انصافاً خیلی تلاش کردند؛ ما میدیدیم دائم در حال تلاش و حرص و جوش و حرکت و فکر و دنبال [کردن] و نشست و جلسات طولانی و بی‌خوابی و امثال اینها [بودند]؛ ان‌شاءالله خدای متعال به همه‌ی آنها اجر بدهد و کارهایشان مورد سپاس الهی قرار بگیرد؛ این به جای خود محفوظ؛ لکن یک عده‌ای دارند این جور وانمود میکنند که کأته این دستاوردهایی که حالا مثلاً پیدا شد، آمریکا یک لطفی کرد به ما که این تحریمها را مثلاً برداشت؛ این جور نیست. یک عده‌ای از این فرصت میخواهند استفاده کنند، باز چهره‌ی منحوس استکبار را بزک کنند؛ این خیلی خطرناک است. چه لطفی؟ جنابعالی زحمت کشیدی، پول جمع کردی و یک خانه ساختی؛ قلدر محله می‌آید کلید خانه را از دست شما میگیرد، مثلاً نصف خانه را تصرف میکند، شما را زیر فشار قرار میدهد؛ بعد شما با زحمت، با تلاش، با نیروی فکری، با نیروی بدنی، با نیروی عمومی، با تبلیغات، کاری میکنی که او از خانه بیرون برود امّا دو اتاق را باز برای خودش نگه بدارد؛ اینکه از خانه بیرون رفت، غضبش را کم کرد، متنی دارد؟ آمریکایی‌ها این جور هستند. ما انرژی هسته‌ای را با توانایی‌های خودمان، با فکر دانشمندانمان، با پشتیبانی‌های دولتهای مختلف [مان] پیش بردیم، چهار شهید دادیم در این راه، به این نقطه رساندیم؛ شوخی است؟ کاری کردیم که دشمن که یک روز حاضر نبود یک سانتریفیوژ در این کشور بچرخد، حالا مجبور شده به خاطر واقعیت‌های موجود، تحمل کند که چند هزار سانتریفیوژ وجود داشته باشد. این لطفی از طرف آنها نیست؛ این تلاش ملت ایران است، تلاش دانشمندان است. [آنها] تحریم کردند برای اینکه مردم را عصبانی کنند و به خیابان بکشانند. بنده این را چند سال پیش گفتم؛ (۴) بعضی‌ها گفتند این تحلیل است؛ بله، شاید آن روز تحلیل بود امّا امروز خبر است؛ خودشان گفتند؛ افراد متعددی از آنها در بیانات مختلف گفتند هدف ما این است که مردم را از نظام جمهوری اسلامی، از دولت جمهوری اسلامی عصبانی کنیم. میخواستند مردم را به

خیابان بکشانند؛ [اما] مردم ما ایستادند؛ این مقاومت مردم، این ایستادگی مردم پشتوانه‌ی کار سیاسی و دیپلماسی و مذاکره و این حرفها شد. دشمن مجبور شد؛ همین مقداری که عقب‌نشینی کرد، به خاطر این بود که ملت از خودش اقتدار نشان داد؛ دولت جمهوری اسلامی از خودش اقتدار نشان داد، عزت نشان داد. البته من شخصاً معتقدم که میشد ما از این بهتر هم انجام بدهیم، خوب، بالاخره توان و فرصت و امکانات همین اندازه را اقتضا کرد، ولی همین اندازه پیشرفتی که انجام گرفت، کار قابل توجهی است، کار مهمی است و این به خاطر پشتیبانی ملت، به خاطر اقتدار ملی، به خاطر اتصال فراوان نظام جمهوری اسلامی با آحاد مردم و بدنه‌ی مردم بود.

این را هم عرض بکنم که مسئله‌ی هسته‌ای و دعوای استکبار - که اصلش آمریکا است و آن بت بزرگ آمریکا است، بقیه‌ی دولتهای غربی‌ای هم که در این زمینه وارد شدند، آن بتهای حاشیه‌ای و دوروبری هستند - با ما در قضیه‌ی هسته‌ای، فقط قضیه‌ی هسته‌ای نبود، والا میتوان سوگند یاد کرد که اینها میدانند که جمهوری اسلامی دنبال بمب هسته‌ای نیست؛ این را میشود قسم خورد؛ مسئله مسئله‌ی دیگری است. این جزئی از یک حرکت عمومی است برای زیر فشار قرار دادن ملت ایران، برای متوقف کردن حرکت انقلابی ملت ایران به سوی اهدافش، برای متوقف کردن گستره‌ی نفوذ روزافزون نظام جمهوری اسلامی در منطقه و در جهان؛ این یک واقعیتی است. نه اینکه ما دنبال کنیم این قضیه را؛ طبیعت کار این است؛ حرف نو است، جذاب است، دل‌های پاک و نیتهای صادق آن را می‌پسندد لذا نفوذ جمهوری اسلامی و اعتبار جمهوری اسلامی گسترش پیدا میکند، اینها متوحش میشوند. هدف اینها این است که این را متوقف کنند؛ هدف اینها این است که به ملتها تفهیم کنند که جمهوری اسلامی ایران هم نتوانست بر اساس دین، یک نظامی را بر پا کند و ادامه بدهد و اداره کند؛ میخواهند این را نشان بدهند و هدف این است؛ این را باید همه متوجه باشند؛ مسئولین هم باید متوجه باشند، آحاد مردم ما هم توجه داشته باشند.

آمریکا با زور و با تبلیغات دروغین میخواهد کار خود را پیش ببرد؛ باید در مقابل زور او و در مقابل تبلیغات دروغین او مقاومت کرد. الان هم همه‌ی مسئولان - چه مسئولین دولتی، چه آن هیئت نظارتی که ما توصیه کردیم - (۵) مراقب باشند که طرف مقابل خدعه نکند؛ چون طرف اهل خدعه است، اهل خدعه کردن است. به لبخند و به ماسکی که او بر چهره زده نمیشود اعتماد کرد.

من به شما عرض بکنم، آمریکای دوران ریگان و آمریکای دوران بوش با آمریکای امروز هیچ فرقی ندارند، هیچ تفاوتی ندارند. همچنان که آمریکای دوران ریگان یک وقتی لازم دانست و مناطق ما را در خلیج فارس، از روی حقد و غضب بمباران کرد، امروز هم [اگر] بتوانند همین کار را میکنند. آمریکا تفاوتی نکرده؛ سیاستهای آمریکا در مقابل اسلام و در مقابل جمهوری اسلامی، سیاستهای ثابتی بوده. البته روشهایشان متفاوت است؛ یکی این روش را دنبال میکنند، یکی آن روش را دنبال میکنند، اما هدفشان یک چیز است؛ این را باید همه متوجه باشند. لذا اهل خدعه‌اند و خدعه میکنند. مراقب خدعه کردن [آنها] باشند؛ مراقب باشند که آنچه آنها دارند انجام میدهند، منطبق باشد بر آنچه

به معنای واقعی کلمه تعهد کرده‌اند. این خدعه‌ی طرف مقابل را نبایستی نادیده بگیرند. و اگرچنانچه خدعه‌ای از طرف دیدند، آن وقت در مقابل، بایستی مقابله به مثل بکنند؛ یعنی اگرچنانچه طرف [مقابل] نقض عهد کرد، این طرف هم باید نقض عهد بکند، ایستادگی باید بکند.

این حرکتی که جوانهای عزیز سپاه پاسداران ما در دریا کردند و در مقابل تجاوز دشمن از خودشان هویت و قدرت نشان دادند - که تا حالا فرصت نشده که از اینها تشکر بکنم؛ و واقعاً هم تشکر میکنم از اینها - کار بسیار درستی کردند؛ دشمن تجاوز کرد به آبهای ما، اینها رفتند دشمن را محصور کردند. کسانی که مسئولین سیاست هستند، در همه‌ی عرصه‌های جهانی همین جور عمل کنند؛ مراقب تجاوز دشمن باشند و ببینند کجا تجاوز میکند، کجا دارد از خطوط تجاوز میکند، و با قدرت جلویش را بگیرند.

یک نکته‌ی دیگری که من بارها تذکر داده‌ام این است که حالا که تحریمها برداشته شد، آیا مشکل اقتصاد کشور و معیشت مردم و سفره‌های مردم با برداشتن تحریمها حل خواهد شد؟ نه، مدیریت لازم است، برنامه لازم است. من، هم در زمان این دولت، هم در زمان دولت قبل که بخشی از تحریمهای مهم تازه شروع شده بود و بخشی هم در انتظار زمان بود که شروع بشود گفتم که مشکلات اقتصادی کشور ممکن است بیست درصد، سی درصد، چهل درصد مربوط باشد به تحریمها [اما] بقیه مربوط به مدیریت ما است؛ ما باید مدیریت کنیم، ما بایستی درست عمل کنیم و راه عمل هم اقتصاد مقاومتی است. اقتصاد مقاومتی را همه تأیید کردند، همه تصدیق کردند، برایش برنامه‌ریزی کردند - خوشبختانه دستگاه‌های دولتی، دوستان ما در دولت برنامه‌هایی دارند برای پیگیری - بجد باید آن را پیگیری کنند و کشور را باید از لحاظ اقتصاد مقاوم کنند؛ والا اگر چشم ما به تصمیم بیگانه باشد، به دست بیگانه باشد، به جایی نمیرسیم. نفت ما را امروز تقریباً به یک پنجم قیمت رسانده‌اند. نفت را که سرمایه‌ی اصلی اقتصاد ما است متأسفانه، تقریباً به یک پنجم قیمت رسانده‌اند. تازه همان ۱۰۰ دلار یا ۱۱۰ یا ۱۲۰ دلار هم قیمت واقعی نفت نبود؛ قیمت واقعی نفت از آن هم بیشتر است - این را هم من قبلها گفته‌ام - (۶) اما همان [قیمتی] هم که بود، آن را تقریباً به یک چهارم یا به یک پنجم تقلیل داده‌اند. اگر چشم انسان به دست دشمن باشد، این اتفاقات زیاد می‌افتد. اینها تکانه‌های اجتناب‌ناپذیری است که انسان در مقابلش اختیاری ندارد؛ ما باید اقتصاد را جوری بکنیم که در مقابل این تکانه‌ها بتواند محکم بایستد و تحت تأثیر قرار نگیرد.

الان هم که هیئات می‌آیند و می‌روند، مسئولین دولتی هوشیار باشند؛ این جور نباشد که قرارداد بستن با هیئتهای تجاری و صنعتی و اقتصادی بیگانه‌ای که می‌آیند و می‌روند، به صنعت داخل، به کار داخل، به کشاورزی داخل لطمه بزند. ما البته به مسئولین محترم هم این را در جلسات خصوصی گفته‌ایم که مراقبت باید بکنند. یعنی باید کشور روی پای خودش بایستد. ما یک ملت قوی و با تعداد زیادیم - ما نزدیک به هشتاد میلیون جمعیتیم؛ این جمعیت کمی نیست - ده‌ها میلیون جوان تحصیل کرده در کشور ما هست؛ ما در همه‌ی بخشها و در همه‌ی قسمتها آدمهای توانا و

دانا داریم؛ این هم که منابع زیرزمینی ما است، این هم تنوع عجیب و غریب فصلی و اقلیمی کشور ما است؛ همه‌ی اینها امکانات است، همه‌ی اینها فرصت است. ما باید روی پای خودمان بایستیم، به دیگران نبایستی اتکاء بکنیم.

خب، دشمن، دشمن است و نقشه‌هایش به ضرر ملت‌ها است؛ در این منطقه این جور است. یادتان هست که چند سال قبل از این، آمریکایی‌ها گفتند «خاورمیانه‌ی جدید»؛ ما آن وقت درست نفهمیدیم چه کار می‌خواهند بکنند که اسمش را خاورمیانه‌ی جدید می‌گذارند؛ حالا فهمیدیم خاورمیانه‌ی جدید چیست: خاورمیانه‌ی جنگ، خاورمیانه‌ی تروریست، خاورمیانه‌ی تعصب و تحجر، خاورمیانه‌ی مشغول به هم؛ در سوریه جنگ است، در عراق جنگ است، در لیبی جنگ است، تروریسم در همه‌ی این کشورها گسترده است، در ترکیه تروریسم است، در جاهای دیگر تروریسم است؛ این خاورمیانه‌ی جدید است؛ این آن چیزی است که آنها دنبالش بودند. بله، انکار میکنند لکن انسان چشم دارد، انسان عقل دارد، نگاه میکند میبیند. جنگ شیعه و سنی راه بیندازند، عناصر داخلی را در کشورها مسلح کنند و به جان ملت‌ها و دولت‌ها بیندازند. این آن خاورمیانه‌ی جدید اینها است. آمریکا را بشناسند.

کشور ما بحمدالله به برکت تدبیر مردم، انقلابیگری مردم و بصیرت مردم، از دست‌اندازی‌ها و تعرضهای دشمنان سوگندخورده‌ی مردم تا حدود زیادی مصون مانده. بله، ضربه زده‌اند، یک کارهایی کرده‌اند اما نتوانسته‌اند ضربه‌ی اساسی بزنند و به توفیق الهی نخواهند توانست ضربه‌ی اساسی بزنند. و به توفیق الهی ملت ایران آن روزی را که بر همه‌ی سیاستهای استکباری فائق بیاید و به آرزوهای خود برسد، ان شاءالله خواهد دید و تمام آن اهداف و آرمانهای بزرگ انقلاب اسلامی را ان شاءالله ملت ایران تجربه خواهد کرد. تلاش عمومی ما لازم است، تلاش مخلصانه‌ی ما لازم است، همکاری‌های ما لازم است، مهربانی‌های ما نسبت به هم لازم است. با همدیگر باشیم، با همدیگر بسازیم، با همدیگر کار کنیم، اهداف را فراموش نکنیم، آرمانهای بلند را فراموش نکنیم، در همه‌ی میدانها صمیمانه قدم برداریم. خدا با ملت ایران است، و ان شاءالله پیروزی از آن ملت ایران است. خداوند ان شاءالله همه‌ی شما را موفق و مؤید بدارد. خداوند شهدای عزیز ما و امام بزرگوار ما را با پیغمبر محشور کند.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

۱) دهمین دوره‌ی انتخابات مجلس شورای اسلامی و پنجمین دوره‌ی انتخابات مجلس خبرگان رهبری، هفتم اسفند سال جاری به‌طور همزمان برگزار میگردد. در ابتدای این دیدار، آیت‌الله احمد جنتی (دبیر شورای نگهبان) و عبدالرضا رحمانی‌فضلی (وزیر کشور) گزارشی ارائه کردند.

۲) لحظه، زمان کوتاه

۳) زشت

۴) ازجمله، بیانات در جمع زائران و مجاوران حرم رضوی (۱۳۹۳/۱/۱)

- ۵) نامه به رئیس‌جمهور درباره‌ی الزامات اجرای برجام (۱۳۹۴/۷/۲۹)
۶) بیانات در جمع زائران و مجاوران حرم رضوی (۱۳۷۹/۱/۶)